

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lipca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Olejarczyk

Protokolant: p.o. sekr. sądowy Agata Gackiewicz

Prokurator Prokuratury Rejonowej: Jarosław Duczmalewski

po rozpoznaniu w dniach 30 czerwca 2016 r., 14 lipca 2016r., 21 lipca 2016r.

sprawy

P. P. (1)

s. J. i W. z domu N.

ur. (...) w S.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 17 marca 2016r. w P., gm. K., po wywarzeniu drzwi wdarł się do mieszkania W. J., a następnie używając przemocy wobec M. B. (1) poprzez popchnięcie na fotel i uderzenie z pięści i otwartej ręki po głowie i powodując w ten sposób obrażenia w postaci: potłuczeń ogólnych, bolesności palpacyjnej dolnego łuku żebrowego lewego, stłuczenie z bolesnością palpacyjną lewej połowy głowy, zasinienie 3x3 okolicy skroniowej lewej, wylewy krwawe okolicy spojówki oka lewego, zadrapanie naskórka nosa, zadrapanie policzka lewego dł. 2 cm oraz prawego 1 cm, bródki po stronie prawej dł. 1 cm, nad żuchwą po stronie lewej dł. 3 cm, które naruszyły czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni, po czym dokonał kradzieży pieniędzy w kwocie 10 zł oraz jednej paczki papierosów o nazwie J. (...) wartości 5,50 zł działając na jego szkodę, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 193 k.k. w zb. z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 11 § 2 k.k.

II. w czasie i miejscu jak w pkt I, używał groźby bezprawnej pozbawienia życia, która wzbudziła w pokrzywdzonym obawę, że zostanie spełniona, w celu wywarcia wpływu na W. J. i M. B. (1), by nie złożyli przed organami policji zawiadomienia o przestępstwie i zeznań w charakterze świadka,

tj. o czyn z art. 245 k.k.

III. w czasie i miejscu jak w pkt I, popychając na łóżko, nieumyślnie spowodował upadek W. J., powodując u niego obrażenia w postaci potłuczeń ogólnych, dwóch zasinień na skórze bocznej powierzchni łuku żebrowego lewego 3x2,5 cm, 2x1,5 cm z bolesnością uciskową w linii pachowej przedniej, zasinienie biodra lewego z bolesnością uciskową 4,5x1,5 cm, które naruszyły czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni,

tj. o czyn z art. 157 § 3 k.k.

IV. w czasie i miejscu jak w pkt I, uderzając pięściami po ciele E. S. spowodował u niego obrażenia ciała w postaci otarcia naskórka lewego policzka, podbiegnięcia krwawego w okolicy szyi po stronie lewej 2x4 cm, podbiegnięcia

krwawego okolicy jarzmowej po stronie lewej 1x2 cm, otarcia naskórka prawego stawu łokciowego, które naruszyły czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni,

tj. o czyn z art. 157 § 2 k.k.

V. w czasie i miejscu jak w pkt I, groził E. S. zabiciem i pobiciem przy czym groźba ta wzbudziła w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę jej spełnienia,

tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k.

I. oskarżonego **P. P. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów i za to:

- za czyn z pkt I z mocy art. 193 k.k. w zb. z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 11 § 2 k.k. skazuje, zaś z mocy art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 2 (dwóch) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

- za czyn z pkt II z mocy art. 245 k.k. skazuje go na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

- za czyn z pkt III z mocy art. 157 § 3 k.k. w zw. z art. 157 § 2 k.k. skazuje, zaś z mocy art. 157 § 3 k.k. wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

- za czyn z pkt IV z mocy art. 157 § 2 k.k. skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

- za czyn z pkt V z mocy art. 190 § 1 k.k. skazuje go na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 85 § 1 k.k., art. 86 § 1 k.k. łączy orzeczone wobec oskarżonego P. P. (1) jednostkowe kary pozbawienia wolności i w ich miejsce orzeka karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności,

III. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres tymczasowego aresztowania od dnia 19 marca 2016 roku, godz. 23:30,

IV. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

II K 197/16

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

W dniu 17 marca 2016 r. w godzinach wieczornych, w miejscowości P. P. (2) przebywał w okolicach sklepu spożywczego prowadzonego przez J. K.. Kiedy E. S. opuszczał go po zrobieniu zakupów, został zaatakowany przez P. P. (1), który bez powodu chwycił go za ubranie i uderzył pięścią w twarz, co spowodowało upadek S. na chodnik. Kiedy pokrzywdzony upadł, P. zadał mu jeszcze kilka uderzeń pięścią w twarz. Chciał go jeszcze kopać, ale wówczas wkroczył M. D. i odciągnął P. P. (1). W wyniku uderzeń E. S. doznał obrażeń ciała w postaci otarć naskórka policzka lewego i prawego stawu łokciowego oraz podbiegnięć krwawych okolic szyi po stronie lewej i okolicy jarzmowej po stronie lewej, które naruszyły czynności narządu ciała na okres poniżej 7 dni. Po pobiciu E. S. wrócił do swojego domu, lecz po kilku minutach pojawił się tam P. P. (1). Mężczyzna zaczął dobijać się do drzwi i szarpać za klamkę, krzychał przy tym, że jak pokrzywdzony będzie jechał do pracy lub z niej wracał, to on go dopadnie i zabije. Groźby te wzbudziły w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę, że mogą zostać spełnione, na co wskazywało wcześniejsze zachowanie P. P. (1).

Tego samego dnia W. J. przebywał w swoim mieszkaniu położonym w miejscowości P., gm. K., razem z nim był jego kuzyn M. B. (1), który ma kłopoty ze wzrokiem. Około godziny 20.00 P. P. (1) mieszkaniem tego samego domu, zaczął uderzać w okno mieszkania J. domagając się wpuszczenia do środka. Właściciel lokalu obawiał się, że P. może być pijany, odmówił jego żądaniu i dla pewności, że nie wejdzie on do mieszkania podparł drzwi wejściowe kołkiem

i położył się na wersalce. P. P. (1) w pewnym momencie wyważył zamknięte na zamek i podparte kołkiem drzwi, wdzierając się w ten sposób do mieszkania. Doszło między nim, a właścicielem mieszkania do szarpaniny w czasie, której P. P. (1) pchnął W. J., powodując jego upadek na kant wersalki. W wyniku tego upadku J. doznał obrażeń w postaci zasinień bocznych powierzchni łuku żebrowego z bolesnością uciskową w linii pachowej przedniej, zasinienia biodra lewego, z bolesnością uciskową naruszającą czynności narządu ciała na okres poniżej 7 dni.

Następnie P. P. (1) podszedł do siedzącego na fotelu M. B. (1) i zażądał od niego pieniędzy. B. wstał i oświadczył, że ma tylko niewiele i to dla siebie. P. przeszukał mu kieszenie spodni wyjmując banknot 10 zł, który rzucił na podłogę oraz nierozpieczętowaną paczkę papierosów J. L. o wartości 5,50 zł, które zabrał. Twierdząc, że to zbyt mało pieniędzy, zaczął uderzać B. pięściami po twarzy. Po chwili zabrał wcześniej znalezione w kieszeni pokrzywdzonego pieniądze i wyszedł z mieszkania, grożąc J. i B., że jeżeli o zdarzeniu zawiadomią policję, to ich zabije. Groźba ta wzbudziła w pokrzywdzonych uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona.

W. J. i M. B. (1) w obawie przed P. P. (1), nikomu nie mówili o tym zdarzeniu. Zdecydowali się dopiero w dniu 19 marca 2016 r. opowiedzieć o tym R. W., który poinformował policję. M. B. (2) oprócz utraty pieniędzy w kwocie 10 zł i papierosów w wartości 5,50 zł doznał obrażeń ciała w postaci bolesności palpacyjnej dolnego łuku żebrowego lewego, stłuczenia z bolesnością palpacyjną lewej spojówki oka lewego i prawego, zadrapań naskórka nosa, okolicy bródki, policzka lewego i prawego żuchwy po stronie lewej, które to naruszyły czynności narządu ciała na okres poniżej 7 dni.

Jak ustalono w dniu 16 marca 2016 r. P. P. (1) pod pozorem naładowania wziął od M. B. (1) telefon komórkowy nieustalonej marki i wartości 100 zł. Telefon ten w dniu 18 marca 2016 r. usiłował sprzedać J. K., który prowadził sklep w P..

W dniu 19 marca 2016 r. R. W. powiadomił dyżurnego Komendy Powiatowej Policji w K., że w dniu 17 marca 2016 r. w P., gm. K. P. P. (1) wdarł się do mieszkania W. J., pobił tam przebywającego M. B. (1) i okradł go z pieniędzy i papierosów. Spowodował też upadek J., który doznał obrażeń ciała. Kiedy na miejsce zdarzenia przybyli funkcjonariusze z KPP K., B. i J. potwierdzili relacje W.. W wyniku interwencji P. P. (1) został zatrzymany i osadzony w (...) K..

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody:

zeznania pokrzywdzonych M. B. (1) k. 6-7, 32, 75-77, 247- 247v, W. J. k. 10-12, 32, 71-72, 247v, E. S. k.34-35,193v-194, zeznania świadków S. P. k.16-17, 194v-195, K. T. k. 21-22, 195, R. W. k. 40, 194, J. K. k.44-45,194v, J. S. k.67,195, W. N. k.100,196, M. D. k.113, 216, protokół oględzin ciała W. J. k.28-29, protokół oględzin ciała M. B. (1) k.30-31, opinię sądowo- lekarską k.108.

Oskarżony P. P. (1) podczas prowadzonego postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, że był w mieszkaniu W. J., którego popchnął na łóżko i popchnął też będącego tam mężczyznę. Nikogo jednak nie bił, nie zabierał pieniędzy ani papierosów, żadnemu z tych mężczyzn niczym nie groził. Nie uderzał też E. S., ale jedynie go popchnął, nie wypowiadał pod jego adresem żadnych gróźb. (k.53-55, k.59-60, k.140-141). Podczas rozprawy głównej oskarżony P. P. (1) przyznał się do pobicia, ale nie do zabrania pieniędzy, ani niczego innego z mieszkania W. J.. Następnie przyznał się w całości do czynów z pkt. I, III, IV i V. Nie przyznał się do popełnienia czynu z pkt II. Dodał, że w dniu 17 marca 2016 r. nie był pod działaniem alkoholu ani innych środków odurzających. (k.193).

Przed rozprawą oskarżony chciał poddać się dobrowolnemu ukaraniu na karę 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności, jednakże wobec zmiennej postawy oskarżonego, Sąd wniosku nie uwzględnił (wniosek k. 179).

Sąd zważył, co następuje:

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego jedynie w tym zakresie, w jakim relacje te znajdują potwierdzenie w przedstawionych wyżej dowodach uznanych przez Sąd za wiarygodne. Nie dał zaś wiary wyjaśnieniom oskarżonego

P. P. (1), w których nie przyznał się do czynu z pkt. II a/o tj. do używania groźby bezprawnej pozbawienia życia wobec W. J. i M. B. (1), by nie złożyli przed organami policji zawiadomienia o przestępstwie i zeznań w charakterze świadka. Relacji oskarżonemu zaprzeczają spójne i konsekwentne zeznania pokrzywdzonych.

Świadek W. J. podał, że dnia 16 marca 2016 r. P. P. (1) przyszedł do jego domu. Był u niego wtedy M. B. (1), któremu rozłądował się telefon i ten poprosił P., by go naładował, po czym miał go zwrócić. Kolejnego dnia P. P. (1) uderzał w okno jego mieszkania, jednak on nie chciał otworzyć. P. P. (1) wyważył drzwi, wszedł do domu, wziął siekierkę i chodząc do pokoju coś krzychał, jednak nie pamięta dokładnie co. Świadek zaczął się z nim mocować. P. P. (1) go przewrócił i na skutek tego upadku o kant łóżka, pękły mu dwa żebra. Później P. P. (1) podszedł do M. B. (1) i wywijał w jego stronę siekierą. Po tym jak odłożył siekierę, zaczął uderzać B. po głowie, zażądał od niego pieniędzy, następnie przeszukiwał mu kieszenie spodni. Znalazł tylko 10 zł i paczkę papierosów. Zagroził, że jeżeli powiedzą komuś, że był u nich, to ich pozabija. Następnie wyszedł zabierając 10 zł i paczkę papierosów (k.247)

Świadek M. B. (1) zeznał, że bał się P. P. (1). Oskarżony uderzył go pięścią w twarz, na skutek czego miał podbite oko i rozwalony nos. Żądał pieniędzy, potem przeszukał kieszenie spodni i zabrał 10 złotych. P. chciał od niego więcej pieniędzy i zagroził, że jak mu ich nie da, to oberwie. Gdy wychodził zagroził również, że w przypadku powiadomienia policji, pozbawi ich życia. Świadek podkreślił, że po tym zdarzeniu on i jego wujek obawiali się P. P. (1) (247v).

Sąd uznał zeznania pokrzywdzonych w całości za wiarygodne, co do przebiegu zajścia znajdują potwierdzenie w protokole oględzin miejsca zdarzenia, protokołach zatrzymania, jak również protokołach oględzin ciała pokrzywdzonych i opinii sądowno - lekarskiej.

Biegła psycholog obecna przy przesłuchaniu M. B. (1) stwierdziła, że świadek prawidłowo rozumie pytania, udziela odpowiedzi adekwatnie do tematu, składane zeznania są wewnętrznie spójne i logiczne, a reakcje emocjonalne adekwatne do sytuacji (opinia psychologiczna k. 82).

Sąd nie kwestionował zeznań przesłuchanych funkcjonariuszy policji S. P. (194v), K. T. (k. 195) i J. S. (k. 195). Wymienieni potwierdzili jedynie fakt interwencji oraz sposób jej załatwienia. Natomiast bezpośrednimi świadkami zdarzenia nie byli.

Również R. W. nie był naocznym świadkiem zdarzenia. Informację na temat przedmiotowego zdarzenia ma jedynie ze słyszenia, nie pamięta szczegółów. Świadek wskazał, że zapytał M. B. (1), czy chce zgłosić rozbój na policję. Gdy tamten się zgodził, powiadomił policję. Dodał, że pokrzywdzony był obity i wystraszony (k.194).

Świadek E. S. podał, że w dniu 17 marca 2016 r. około godz. 19.00 udał się do sklepu w celu zrobienia zakupów. Pod sklepem spotkał M. D. i W. N., z którymi rozmawiał. W tym czasie P. P. (1) wyszedł ze sklepu i udał się w kierunku domu. Gdy świadek stał na ścieżce rowerowej, wówczas P. P. (1) zniemacka chwycił go za szyję i uderzył pięścią, na skutek czego tamten przewrócił się na ścieżkę. Świadek nie rozmawiał wcześniej z P. P. (1), wskazał, że próbował się osłonić przed uderzeniami, lecz prawdopodobnie stracił przytomność. Podał, że nie pozostaje z P. P. (1) w konflikcie. Po tym zdarzeniu udał się do domu i za jakieś 15-20 min P. P. (1) zaczął dobijać się do jego drzwi, groził mu zabiciem i pobiciem. Świadek podał, że na skutek zdarzenia pod sklepem miał siniaka pod okiem i na szyi oraz rozbity łokieć. Groźby skierowane wobec niego przez P. P. (1), wzbudziły w nim obawy i strach. Według świadka P. P. (1) jest impulsywny, nie zna powodu jego agresywnego zachowania. (193v)

Świadek J. K. sprzedawca i właściciel sklepu w P., pamięta, że gdy wyszedł przed sklep, to zauważył leżącego na ziemi E. S., którego P. P. (1) okładał i kopał. M. D. odpychał P. P. (1). Był tam jeszcze W. N.. Następnie P. P. (1) zostawił E. S. i uciekł. Świadek wskazał, że w P. ludzie obawiają się oskarżonego. Uważają, że na niczym mu nie zależy i może komuś zrobić krzywdę (194v).

Świadek M. D. oraz W. N. zgodnie zeznali, że byli świadkami pobicia swojego kolegi E. S.. Przed zdarzeniem stali w korytarzu sklepu, a E. S. stał na ścieżce rowerowej obok sklepu, paląc papierosa. P. P. (1) zaszedł go od tyłu, po czym przewrócił i okładał go pięściami. Świadek M. D. odciągnął oskarżonego, po czym wraz z W. N. podnieśli

pokrzywdzonego i posadzili na krzeselku. Świadkowie podali, że nie słyszeli od P. P. (1) żadnych gróź (k.196, k.216). Świadek M. D. dodał, że nie widział u E. S. żadnych widocznych obrażeń ciała oraz, że nie zna powodów pobicia.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków odnośnie zdarzenia pod sklepem, są one bowiem wzajemnie spójne, rzeczowe i konsekwentne.

Opinia sądowo –lekarska odnośnie obrażeń jakich doznali M. B. (1), W. J. i E. S., wskazuje, że u wszystkich pokrzywdzonych poniesione przez nich obrażenia skutkowały naruszeniem prawidłowej czynności funkcjonowania organizmu na okres poniżej siedmiu dni, nadto mogły powstać w czasie i okolicznościach zawartych w aktach sprawy (k.108). Opinia została sporządzona w sposób rzetelny, logiczny oraz zgodny z wiedzą i doświadczeniem niezbędnym w dziedzinie, której dotyczy.

Zeznania świadka A. P. nie wniosły do sprawy nic istotnego.

Po analizie dowodów zgromadzonych w sprawie, Sąd uznał oskarżonego P. P. (1) za winnego popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów, a okoliczności ich popełnienia za nie budzące żadnych wątpliwości.

P. P. (1) swoim zachowaniem w dniu 17 marca 2016r. w P., gm. K., po wywarzeniu drzwi wdarł się do mieszkania W. J., a następnie używając przemocy wobec M. B. (1) poprzez popchnięcie na fotel i uderzenie z pięści i otwartej ręki po głowie i powodując w ten sposób obrażenia w postaci: potłuczeń ogólnych, bolesności palpacyjnej dolnego łuku żebrowego lewego, stłuczenie z bolesnością palpacyjną lewej połowy głowy, zasinienie 3x3 okolicy skroniowej lewej, wylewy krwawe okolicy spojówki oka lewego, zadrapanie naskórka nosa, zadrapanie policzka lewego dł. 2 cm oraz prawego 1 cm, bródki po stronie prawej dł. 1 cm, nad żuchwą po stronie lewej dł. 3 cm, które naruszyły czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni, po czym dokonał kradzieży pieniędzy w kwocie 10 zł oraz jednej paczki papierosów o nazwie J. (...) wartości 5,50 zł działając na jego szkodę, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za przestępstwo podobne wyczerpał dyspozycję art. 193 k.k. w zb. z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 11 § 2 k.k. za co Sąd wymierzył mu z mocy art. 280 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk karę 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności.

W ujęciu art. 280 § 1 kk przestępstwo rozboju polega na kradzieży popełnionej przy użyciu przemocy wobec osoby lub groźby natychmiastowego jej użycia albo przez doprowadzenie człowieka do stanu nieprzytomności lub bezbronności. Przez przemoc wobec osoby należy rozumieć zastosowanie bezpośredniej przemocy fizycznej skierowanej na ciało człowieka w celu uniemożliwienia lub pokonania oporu, aby następnie dokonać kradzieży (np. bicie, kopanie, duszenie, obezwładnienie i związanie itp.). Znamiona rozboju wypełnia również przemoc fizyczna o niewielkim natężeniu; w każdym razie musi ona jednak stanowić co najmniej naruszenie nietykalności cielesnej i zmierzać do uniemożliwienia lub przełamania. W przedmiotowej sprawie obrażenia których doznał M. B. (1) naruszyły czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni. P. P. (1) zastosował bezpośrednią przemoc fizyczną skierowaną na ciało pokrzywdzonego, która umożliwiła mu kradzież pieniędzy i papierosów. W tej sytuacji znamiona rozboju wypełniła przemoc fizyczna o niewielkim natężeniu, jednak pokrzywdzony jest osobą słabowidzącą i nie miał możliwości obrony.

P. P. (1) czynu z art. 193 kk w zb. z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa określonego przepisem art. 64 § 1 kk.

A mianowicie Sąd Rejonowy w Kętrzynie wyrokiem z dnia 25 marca 2009 r. w sprawie II K 88/09 za czyn z art. 289 § 2 kk skazał go na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności, a za czyn z art. 178a § 1 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd wymierzył mu karę łączną 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo mu zawieszono na okres próby 3 lat. Postanowieniem z dnia 5 marca 2012 r. zarządzono wykonanie tej kary. Odbywał ją w okresie od 21.12.2008 r. do 22.12.2008 r. i od 30 listopada 2013 r. do 28 stycznia 2015 r. (k. 118-199)

Oskarżony w tym samym czasie i miejscu używał groźby bezprawnej pozbawienia życia, która wzbudziła w pokrzywdzonych obawę, że zostanie spełniona, w celu wywarcia wpływu na W. J. i M. B. (1), by nie złożyli przed

organami policji zawiadomienia o przestępstwie i zeznań w charakterze świadka, czym wyczerpał dyspozycję art. 245 k, za co Sąd wymierzył mu z mocy art. 245 kk karę 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Przestępstwo określone w art. 245 k.k. jest typem przestępstwa formalnego i do jego znamion nie należy skutek w postaci wzbudzenia w zagrożonym uzasadnionej obawy spełnienia groźby. Nie zwalania to jednak sądu z konieczności ustalenia jej realności. Zagrożony musi dostrzegać spełnienie groźby jako prawdopodobne. Musi ona realnie wpływać na psychikę zagrożonego, gdyż w przeciwnym wypadku trudno byłoby wykazać, że doszło do faktycznego zagrożenia dobra prawnego przez sprawcę posługującego się groźbą.

Świadek M. B. (1) zeznał, że: "gdy wychodził groził, że nas pozabija gdy zgłosimy to na policję". Świadek podkreślił, że po tym zdarzeniu on i jego wujek obawiali się P. P. (1). W przedmiotowej sprawie groźba pozbawienia życia realnie wpłynęła na psychikę pokrzywdzonych M. B. (1) i W. J., na tyle mocno, że z obawy o własne życie, nie zgłosili oni rozboju na policję od razu po zdarzeniu. Po wtargnięciu do mieszkania P. P. (1) i zastosowaniu wobec nich przemocy, obawiali się kolejnego ataku.

P. P. (1) swoim zachowaniem polegającym na tym, że popychając na łóżko, nieumyślnie spowodował upadek W. J., powodując u niego obrażenia w postaci potłuczeń ogólnych, dwóch zasinień na skórze bocznej powierzchni łuku żebrowego lewego 3x2,5 cm, 2x1,5 cm z bolesnością uciskową w linii pachowej przedniej, zasinienie biodra lewego z bolesnością uciskową 4,5x1,5 cm, które naruszyły czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni wyczerpał dyspozycję art. 157 § 3 kk, za co Sąd wymierzył mu z mocy art. 157 § 3 kk karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Stronę podmiotową przestępstwa, o którym mowa w art. 157 § 3, charakteryzuje nieumyślność w rozumieniu art. 9 § 2. Sprawca, nie mając zamiaru spowodowania naruszenia czynności narządu lub rozstroju zdrowia (w tym przypadku trwającego nie dłużej niż 7 dni), powoduje go jednak na skutek niezachowania ostrożności wymaganej w danych okolicznościach, mimo że możliwość popełnienia takiego czynu zabronionego przewidywał albo mógł przewidzieć

W tym samym czasie i w miejscu P. P. (1) uderzając pięściami po ciele E. S. spowodował u niego obrażenia ciała w postaci otarcia naskórka lewego policzka, podbiegnięcia krwawego w okolicy szyi po stronie lewej 2x4 cm, podbiegnięcia krwawego okolicy jarzmowej po stronie lewej 1x2 cm, otarcia naskórka prawego stawu łokciowego, które naruszyły czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni, czym wyczerpał dyspozycję art. 157 § 2 k.k., za co Sąd wymierzył mu z mocy art. 157 § 2 kk karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Przestępstwo z art. 157 § 2 k.k. można przypisać tylko tej osobie, która swoim działaniem lub zaniechaniem spowodowała konkretne obrażenia, powodujące naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni (wyrok SA w Krakowie z dnia 29 listopada 2010 r., II AKa 151/10, KZS 2011, z. 3, poz. 40). Strona podmiotowa przestępstwa z art. 157 § 2 kk. charakteryzuje się umyślnością w postaci zamiaru bezpośredniego lub ewentualnego. Oznacza to, że sprawca chciał albo godził się z możliwością wystąpienia skutku w postaci lekkiego uszkodzenia ciała. W przedmiotowej sprawie P. P. (1) działał z zamiarem bezpośrednim, powodując obrażenia naruszające czynność narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwające nie dłużej niż 7 dni.

Oskarżony wyczerpał również dyspozycję art. 190 § 1 kk, bowiem w tym samym czasie i miejscu groził E. S. zabiciem i pobiciem, przy czym groźba ta wzbudziła w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę jej spełnienia, za co Sąd wymierzył mu z mocy art. 190 § 1 kk karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Dobrem chronionym przepisem art. 190 § 1 kk jest wolność w sensie subiektywnym, czyli poczucie wolności, wolność od obawy, strachu. Jest to przestępstwo materialne - skutkiem jest uzasadniona obawa adresata groźby, że będzie ona spełniona, zatem wystarczy, że pokrzywdzony uważa, iż niebezpieczeństwo spełnienia groźby jest realne i ma on podstawy do takiego poglądu. Niebezpieczeństwo realizacji groźby nie musi obiektywnie istnieć. Obiektywna musi być tylko groźba (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 grudnia 2002 r. IV KKN 508/99).

W dniu 17 marca 2016 r. oskarżony uderzał pięściami po ciele E. S. pod sklepem, zaraz po tym zdarzeniu udał się pod jego dom, grożąc mu pobiciem i zabiciem. Nie może być zatem wątpliwości, że E. S. w takich okolicznościach miał prawo uważać, że groźba faktycznie może być spełniona.

Wobec zaistnienia warunków do połączenia orzeczonych kar pozbawienia wolności Sąd orzekł wobec wymienionego karę łączną w wymiarze 3 lat pozbawienia wolności.

Przy wymiarze kary Sąd uwzględnił znaczny stopień społecznej szkodliwości czynów, zwłaszcza przestępstwa rozboju, przejawiający się w agresywnym działaniu oskarżonego, który napadł i zastraszył osoby starsze i słabsze od siebie. Działal przy tym z niskich pobudek, z chęci osiągnięcia zysku. Na niekorzyść oskarżonego przemawia także jego uprzednia karalność (karta karna k. 95-96), a także popełnienie przestępstwa w warunkach recydywy podstawowej.

Postawa oskarżonego świadczy o braku poszanowania zasad porządku prawnego i lekceważeniu norm prawnych. Wcześniejsze konflikty z prawem, nawet odbywanie kary pozbawienia wolności w żaden sposób nie wpłynęły pozytywnie na zachowanie oskarżonego i nie powstrzymały go od popełnienia kolejnego przestępstwa. Podnieść należy, że Sąd dawał oskarżonemu szansę naprawy swego postępowania, zawieszając warunkowo wykonanie kary w sprawach Sądu Rejonowego w Kętrzynie o sygn. akt. II K 219/08 (k.117) i II K 88/09 (k.118). Jednakże instytucja probacyjna nie odniosła wobec niego spodziewanego skutku. Również kara ograniczenia wolności wymierzona wyrokiem Sądu Rejonowego w Bartoszczach z dnia 12 kwietnia 2010 roku w wymiarze 10 miesięcy ograniczenia wolności, nie została wykonana przez P. P. (1) i w rezultacie czego została zamieniona na zastępczą karę pozbawienia wolności (k.115-116).

W ocenie Sądu oskarżony jest osobą wysoce niepoprawną, na sali rozpraw przejawiał pogardliwy stosunek do pokrzywdzonych. W środowisku lokalnym posiada bardzo negatywną opinię, osoby zeznające przed Sądem wskazywały, że jest on impulsywny, agresywny i obawiają się, że może komuś zrobić krzywdę. W tym miejscu wskazać należy, że oskarżony zupełnie bez powodu zaatakował E. S., sam pokrzywdzony nie wiedział dlaczego został napadnięty. W. J. wskazał, że P. P. (1) niejednokrotnie przychodził do jego mieszkania i zabierał bez pytania sprzęty użytku domowego jak pralka czy mikrofalówka (k. 247v). Powyższe obrazuje jak bardzo zdemoralizowanym człowiekiem jest oskarżony.

Jedyną okolicznością łagodzącą, w ocenie Sądu jest częściowe przyznanie się do winy, przy czym oskarżony nie wyraził skruchy z powodu popełnionych czynów, nie przeprosił pokrzywdzonych.

Zdaniem Sądu, orzeczona kara bezwzględного pozbawienia wolności jest w pełni adekwatna zarówno do stopnia winy oskarżonego, jak i społecznej szkodliwości popełnionych przez niego czynów, a ponadto spełni swe cele zapobiegawcze i wychowawcze.

Mając na względzie dotychczasowy sposób życia oskarżonego, a w szczególności to, iż do tej pory orzekane wobec niego kary nie odniosły spodziewanych skutków, w ocenie Sądu jedynie słuszną i adekwatną karą w związku z popełnionymi czynami, może być kara bezwzględного pozbawienia wolności.

Zdaniem Sądu podniesione okoliczności obciążające, sprawiają że P. P. (1) nie mógł zostać potraktowany łagodniej. W ocenie Sądu wymierzona kara będzie w stanie w pełni zrealizować stawiane jej cele w zakresie zapobiegawczego oddziaływania oraz wpłynie na oskarżonego wychowawczo, wdrażając go do przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Odpowiada ona nadto społecznemu poczuciu sprawiedliwości.

Na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności Sąd zaliczył oskarżonemu okres tymczasowego aresztowania od dnia 19 marca 2016 roku, godz.23:30.

O kosztach orzeczono w oparciu o przepis art. 624 § 1 kpk zwalniając oskarżonego od ich zapłaty.